లేదు మరణం

-బ్రహ్మర్షి పత్రీజీ

"లేదు మరణం!"

సృష్టిలోని ప్రతి జీవికి దేహ మరణం తప్పదు!

ఇది మనకు తెలిసిన సత్యం. అయితే "ఆ తరువాత ఏమైనా వుందా? ఏమీ లేదా?" అన్నవే మూల ప్రశ్నలు.

ఈ రోజు మనం 'మరణం' అనే అంశం గురించి విపులంగా, వివరంగా విశ్లేషించుకుందాం. 'మరణం' అంటే ఏమిటి? మరణం తర్వాత ఏమైనా వుందా లేకపోతే ఏమీ లేదా? - అనేవి ప్రతి తెలివైన మనిషికీ తప్పకుండా సమస్యలుగా కావలసిందే! అయితే ప్రజాబాహుళ్యానికీ, అంతగా ఆధ్యాత్మికంగా ఎదగని ఆత్మలకూ ఈ ప్రశ్నలు అసంగతంగానూ, తెలుసుకోవలసింది ఏమీ లేదన్నట్టు గానూ అనిపించవచ్చు.

అయితే, ఏ మాత్రం ఆత్మ పరిణితి వున్నవాళ్ళకూ, ఏ కొంచెం అయినా తెలివి సంతరించుకున్న వాళ్ళకూ - ఈ ప్రశ్నలు మానవ జీవితానికే కీలక ప్రశ్నలుగా నిలుస్తాయి.

"రకరకాల దశలు!"

మానవ జీవితంలో రకరకాల పరిస్థితులు ఉంటాయి; రకరకాల పరిస్థితులు అంటే పుట్టిన తరువాత శైశవదశలో వున్న వాళ్ళూ, బాలురుగా ఎదిగిన వాళ్ళూ, యవ్వన దశకు వచ్చిన వాళ్ళూ, ముసలితనానికి చేరువైన వాళ్ళూ - ఇలా రకరకాలుగా వుంటారు.

ఈ అన్ని దశలలోనూ చనిపోతున్న వాళ్ళు వుంటారు. అలాగే పుట్టకుండానే చనిపోయిన వాళ్ళు వుంటారు -పుడుతూనే చనిపోయిన వాళ్ళుంటారు- శిశువుగా చనిపోయిన వాళ్ళు ఎంతమందో! బాల్యావస్థలో, యువావస్థలో చనిపోయిన వాళ్ళు ఎంతమందో! ఇకపోతే ముసలితనం వచ్చిన తరువాత ప్రతి వాళ్ళూ విధిగా చావవలసిందే!

అంతేకాకుండా రకరకాల పరిస్థితులలో తమ మరణాన్ని తామే కోరుకున్న వాళ్ళూ వుంటారు! ఇలాంటి బలహీనులు తమ పరిస్థితులకు తట్టుకోలేక 'మరణమే శరణ్యం' అంటూ తమ తమ జీవితాలను అంతం చేసుకుంటూ వుంటారు. ఇకపోతే కొందరు 'ఏదో విధంగా ' జీవితాన్ని పొడిగించాలని పరిపరి విధాల వృధా ప్రయత్నాలను చేస్తూ, అనేక రకాల యుక్తులనూ, శక్తులనూ ప్రయోగించుకుంటూ వుంటారు.

అయితే సర్వసాధారణంగా "జీవితం ఎంత పెంచబడితే అంత

మంచిది; ఆ తర్వాత ఏమీ లేదు కదా! దీన్ని ఎంత పెంచగలిగితే అంత మంచిది" అన్న అభిప్రాయం కలిగిన వాళ్ళు నూటికి తొంభై శాతం వుంటారు.

"ఒక్కటే తొందర!"

'మరణం తథ్యం' అని ప్రతి మనిషికీ తెలుసు. సగటు మానవుడి జీవితం ఆది నుంచి తుది వరకు అంతా కూడానూ ఈ 'మరణం తథ్యం' అని వారికి తెలిసిన సత్యం మీదే ఆధారపడి వుంది! వారి పూర్తి మనస్తత్వం. జీవనశైలి, మాట్లాడేతీరు, ఆలోచనా సరళి, పెట్టుకునే ఆశయాలు- అన్నీ కూడా "మానవజీవితం మరణంతో అంతం అవుతుంది" అన్న దాని మీదే ఆధారపడి వున్నాయి!

అందుకే ఎటు చూసినా కూడా ఒకే పరుగులాట! ఒకే కీచులాట! చనిపోయే లోపలే అంతా తినేయాలి! అంతా మింగేయాలి! అంతా త్రాగేయాలి! అంతా అనుభవించేయాలి. ఏ విధంగా అయినా సరే - మంచిగా అయితే సరి, లేకపోతే బలవంతంగా అయినా సరే- చెడు చేసి అయినా సరే - ఎందుకంటే మరణం తర్వాత ఏమీ లేదు కదా! వున్నదంతా మరణం ముందే కదా!

"కనుక, ఏదో ఒక రీతిగా, హాయిగా, శుభ్రంగా, సుఖంగా మరణానికి ముందే బ్రతకాలి!" - ఇదీ సగటు మానవుని సగటు జీవిత దృక్పథం. ఇలాంటి మూర్ఖ దృక్పథాల వల్ల ఏమవుతోందంటే తల్లిదండ్రులు తాము స్వయంగా ఎక్కడ లేని మనస్తాపాలకూ గురై పుట్టిన తమ పిల్లలనూ కూడా అవే మనస్తాపాలకూ, అదే తీవ్రమైన మానసిక అశాంతికి గురి చేస్తున్నారు.

"జీవిత సత్యం తెలియదు!"

తల్లిదండ్రులకు తెలియవు అసలైన జీవిత సత్యాలు! వారి వద్ద పెరిగిన పిల్లలకు అంతకన్నా తెలియవు జీవిత సత్యాలు! ఈ విధంగా "తా చెడిన కోతి వనమెల్లా చెరిచే" నన్నట్లు "ఏమీ తెలియని" తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలను "మరింత తెలియని వాళ్ళు"" గా తయారు చేసి ప్రపంచం లోకి వదులుతున్నారు. వారు "ఇంకా తెలియని వాళ్ళే" స్వయంగా వారూ తల్లిదండ్రులైనప్పడు వారు కూడా మరింతగా తమ తమ పిల్లలను మరింత అస్తవ్యస్త జీవితానికి గురి చేస్తున్నారు.

"ఎందుకు ఇలా జరుగుతోంది?" అంటే, అందరికీ ఈ చర్మచక్షువుతో ఒకే సత్యం అవగతమౌతుంది. అదే- "జీవితం 'మరణం' తో అంతం అవుతుంది!" అని! కంటికి కనపడే ప్రత్యక్ష సత్యం ఇది. భౌతిక ప్రపంచం

కంటికి సాధారణంగా కనిపించే సత్యం- అన్నది నిర్వివాదాంశం.

నాస్తికవాదం - ఆస్తికవాదం

"మరణం తర్వాత జీవితం లేదు; మరణమే జీవితానికి తుది మెట్టు" అన్న దృక్పథమే 'నాస్తికవాదం' అనాదిగా ఇది అన్ని దేశాలలోనూ వుంది. అయితే, తత్‌విరుద్ధంగా అనాదిగా అన్ని దేశాలలోనూ 'ఆస్తికవాదం' కూడా ప్రబలి వుంది.

ఈ ఆస్తికవాదం ఏమంటూందంటే 'మరణం' అనేది జీవితానికి 'తుదిమెట్టు' కాదు; మానవ శాశ్వత జీవితంలో అది ఒకానొక మలుపు మాత్రమే. అనాదిగా ఆస్తికవాదం అన్ని దేశాలలోనూ ఇలానే చెప్తూ వుంది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా లెక్కవేసుకోవాలంటే నిజమైన నాస్తిక వాదులను వ్రేళ్ళ మీద లెక్కపెట్టువచ్చు. 99% ఉన్నదంతా ఆస్తికవాదులే! ఏదో ఒక మతానికి చెందిన వార్తై వున్న వారే వీరంతా కూడా! వీరు "మరణానంతర జీవితానికి 'దేహం లోని జీవితం' అన్నది ఒక నాంది, ఒక పునాది" అని నమ్ముతున్న వారు....; మరి ఆ విధంగానే జీవిస్తున్నవారు.

అలాగే, నిజమైననాస్తిక పరులను కూడా వ్రేళ్ళ మీద లెక్కపెట్టవచ్చు. మరి మిగతా నాస్తికులు కేవలం నాస్తికులుగా నటిస్తున్నవారే. అంతరాంత రాల్లో 'మరణానంతర జీవితం వున్నదేమో' అని అనుమానిస్తున్న వారే.

వివిధ మత ప్రవక్తలు, వివిధ మతాలను స్థాపించిన వారు, యోగ మూర్తులైన వారు - వీరంతా తాము స్వంతంగా కనుక్కున్న సత్యం ఏమి టంటే "మరణం తర్వాత జీవితం వుంది" అని. వారి తర్వాత వారి శిష్య ప్రశిష్య అనుయాయులైన కోట్లాదిమంది తమ తమ మూల మత ప్రవక్తలు, యోగమూర్తులు ప్రవచించిన వాటిని కొద్దిగానో, గొప్పగానో నమ్మి తమ జీవితాలను ఆ విధంగా కొనసాగిస్తున్నవారు- ఆస్తికులుగా... ఆస్తిక వాదులుగా!

నిజమైన ఆస్తికులలో, నాస్తికులలో వున్నంత పరుగులాట, కీచులాట వుండదు! వారికి మరణాంతర జీవితం వుంది! అన్నీ ఇప్పడే సాధించు కోవలసింది లేదు! క్రమక్రమంగా అన్నీ లభిస్తాయి అన్న అవగాహన వుంది.

హింసా ప్రవృత్తి

హింసా మార్గంలో వున్నవారికి మరణానంతర జీవితంలో సరైన జీవితం లభించదని కూడా - ఈ మత ప్రవక్తలు, యోగమూర్తులు- అందరూ చెప్తారు. కనుక, హింసా ప్రవృత్తి ప్రబలంగా వున్న మానవ జీవితాల్లో అహింసా ప్రవృత్తి వ్యక్తం కావడానికి ఈ ఆస్తికవాదం ఎంతైనా

దోహదపడుతుంది. అదే నాస్తికులైతే, వారికి "మరణానంతర జీవితం అన్నది లేదు" కనుక లోపల వున్న హింసాప్రవృత్తి కరాళ నృత్యం చేస్తూ వుంటుంది.

నమ్మకం లేదు...

ప్రపంచం మొత్తం మీద 99% మానవాళి రకరకాల మతాలుగా వ్యాపించి వున్నా, వారి జీవితాల్లో ఎందుకు ఇంత ధర్మరహితమైన చర్యలు జరుగుతున్నాయంటే ఈ ఆస్తిక వాదులు ఒక ప్రక్క భగవద్గీత చదువుతున్నా, బైబిలు చదువుతున్నా, ఖురాన్ పఠిస్తున్నా, మరో ప్రక్క మరణానంతర జీవితం పట్ల అస్సలు విశ్వాసం కలిగి లేరు అన్నమాట! 'ఆత్మ నిజాన్ని' వాస్తవానికి నమ్మటం లేదు అన్నమాట!

"ఎందుకు నమ్మడం లేదు"? - అంటే, దానికి కూడా కారణంవుంది. ప్రతి మనిషికీ స్వానుభవం లేకుండా ఏ విధమైన నమ్మకమైనా, ఏ విధమైన సత్యమైనా లోపలి నుంచి వూరదు! కనుక, 'నాస్తికు'లైనా, 'ఆస్తి'కులైనా ప్రపంచం మొత్తం మీద వెరసి 99% ఆత్మానుభవం లేనివారే' వున్నారు! ఎవ్వరికీ ప్రత్యక్షంగా మరణానంతర జీవితం అనుభవం లేదు! కనుక, హింసాప్రవృత్తి ప్రపంచం మొత్తం మీద ప్రబలంగా వుంది.

"ప్రపంచ రీతి!"

ప్రస్తుతం ఒకొళ్ళనొకళ్ళు దోచుకుని తినడం అనేది ప్రపంచ న్యాయం అయిపోయింది- ప్రపంచ సగటు రీతి అయిపోయింది. ఈ విధమైన అస్తవ్యస్తమైన అశాంతిమయమైన ప్రపంచరీతికి వున్న ఒక్కగా నొక్క తారక మార్గం 'అనుభవాత్మకమైన ధ్యానం'!

ప్రతి మనిషీ కూడా " ఈ మరణం తర్వాత జీవితం వున్నదా? లేదా?" అన్న సమస్యని మౌలికమైన జీవిత ప్రశ్నగా తీసుకోవాలి. పరిశోధన చేసి "అటా? ఇటా?" అని స్వంతంగా తేల్చి చూసుకోవలసిన బాధ్యత ప్రతి ఒక్కరికీ వుంది. అప్పుడే, అలాంటి మనుషులు పొందే అనుభవంతోనే - మరణాంతర జీవితం వుందని అనుభవం పొందిన మనుష్యులతోనే - ప్రపంచం మంగళకరమవుతుంది! అన్యధా శరణం నాస్తి!

ఏ విధంగా అయితే, మూల మత ప్రవక్తులైన ఉపనిషత్‌కారులు, బుద్ధుడు, మహావీరుడు, ఏసుక్రీస్తు, మహమ్మదు, గురునానక్, జొరాస్టర్- ఇలాంటి వాళ్ళంతా తమ తమ స్వంత యోగ సాధనల ద్వారా స్వాను భవంతో, మరణాంతర జీవితం గురించి వక్కాణించి చెప్పారో అదే రీతిలో ప్రతి మానవుడూ తయారయితే తప్ప వేరే మార్గం లేదు - ఈ ప్రపంచం

శాంతిమయం కావడానికి.

"ఇది నవీన శాస్త్రీయ యుగం!"

కనుక, 'శాస్త్రీయ దృక్పథం' అన్నది విస్తృతంగా ప్రజలందరికీ చేరుతోంది. అందువల్ల ఈ మరణాంతర జీవితం వున్నదా? లేదా?" అనే ప్రశ్నకూ సరయిన ఆధునిక శాస్త్రజ్ఞులు ప్రస్తుతం ఈ ప్రపంచంలో పరిశీలిస్తున్నారు. "శాస్త్రీయ దృక్పథం' అన్నది ఆధ్యాత్మిక విషయాలలోనూ" విశేషంగా ఇప్పడు విస్ఫోటం చెందుతోంది!

ఎన్నో చోట్ల చిన్న చిన్న పిల్లలు తమ తమ గత జన్మ అనుభవాల గురించి చెప్తూండగా ఈ నవీన శాస్త్ర పరిశోధకులు వారు చెప్పిన వాటిని స్వీకరించి వారు చెప్పిన వాటికి సంబంధించి, వారు ఏం చెప్పారో ఆయా ప్రదేశాలకు వెళ్ళి పరిశోధనలు చేసి, "అవును! వీరంతా గత జన్మల్లో వారు పుట్టిన పరిస్థితుల గురించే, వారు చేసిన వాటిని గురించే చెప్తున్నారు" అని గ్రహించి జన్మాంతర వాస్తవాలను ధృవీకరించారు.

"మరణానుభవాలు!"

Dr. ఇయాన్ స్టీవెన్‌సన్ అనే ఆయన " Twenty Cases Suggestive of Re.Incarnation" అన్న అద్భుతమైన పుస్తకంలో అనేక మంది చిన్న పిల్లల అనుభవాలను పరీక్షించి "మరణానంతర జీవితం వుంది; గత జన్మలు వున్నాయి; కర్మ సిద్ధాంతం వుంది" అని శాస్త్రీయంగా ధృవీకరించారు.

వారితో పాటే Dr. ఎలిజబెత్ క్యూబ్లెర్ రాస్, డాక్టర్ రేమాండ్ మూడీ - మరి తదితరులు - "మరణ సమయంలో అనుభవాలు" అంటే "నియర్ డెత్ ఎక్స్‌పీరియన్సెస్" అనే అంశం మీద కూడా ఎంతో విపులంగా పరిశోధనలు చేయడం జరిగింది.

అంతిమ ఘడియల్లో వున్నవారు తాత్కాలికంగా చనిపోయి వున్న స్థితిలో, శరీరాలను విడిచిపెడ్తున్న సమయంలో .... ఊర్ధ్వలోకాలకు పయనించడం, ఒకానొక సొరంగం ద్వారా ప్రవేశించి 'వెలుతురు'లో బయటకు రావడం, అక్కడ అనేక మంది చనిపోయిన మిత్రులతో ప్రత్యక్షంగా కలవడం, మాస్టర్స్‌తో ప్రత్యక్షంగా శిక్షణ పొందడం- మొదలైన అనుభవాలు పొందారు. అయితే వారి సమయం పూర్తి కాలేదు కనుక, మళ్ళీ డాక్టర్లూ, నర్సులూ ఆపరేషన్ థియేటర్‌లలో మాట్లాడుకుంటున్న మాటల గురించి చెప్తూండగా ఆ సత్యాలకు వాళ్ళు అబ్బురపడడం అవన్నీ జరిగాయి!

ఈ విధంగా మృత్యుముఖం లోంచి వచ్చిన వాళ్ళు చెప్పిన వాటిని

పరిశోధనలోకి తీసుకుని, మరో ప్రక్కన చిన్నపిల్లల అనుభవాల ద్వారా ధృవీకరింపబడీ, ఇంకా ఎన్నో ఇతర రకాల దృష్టాంతాల ద్వారా మొత్తం మీద "మరణానంతర జీవితం వున్నది" అన్నది శాస్త్రీయపరంగా గతించిన 20వ శతాబ్దంలో స్పష్టంగా ధృవీకరించబడింది.

"మీడియమ్ షిప్!"

'మీడియమ్‌షిప్' అని కూడా ఒకటి వుంది. అనేకమంది జీవితాల్లో వున్నట్టుండి వేరే ముఖకవళికల్తో వేరే మనఃప్రవృత్తిలో, వేరే వాక్ భాషల్లో మాట్లాడటం అన్నది అప్పుడప్పుడు జరుగుతూ వుంటుంది. ఉన్నట్లుండి ఆ మనిషి ఆ మనిషిలా వుండడు! దీన్నే 'మీడియంషిప్' అంటాం. ఇది కొన్ని పరిస్థితుల్లో కొన్ని క్షణాలు మాత్రమే వుండవచ్చు. దీనినే మనం "వీళ్ళకి దెయ్యం పట్టింది" అని అంటాం. దీనినే శాస్త్రజ్ఞులు, నవీన ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞులు, పరిశీలించి "మరణించిన ఆత్మలు తిరిగి తమ తమ కోర్కెలు తీర్చుకోవడం కోసం అంతగా ఎదగని ఆత్మలకు సంబంధించిన శరీరాలలో అక్రమంగా ప్రవేశించి కోరికలు తీర్చుకుంటాయి" అని ధృవీకరించారు.

ఇదే విధంగా ఎంతో మంది తమ తమ నిద్రావస్థల్లో కూడా స్వప్న విహారాలు చేసి వాటిల్లో రాబోయే కాలానికి సంబంధించిన వార్తలన్నీ సేకరించి, మాస్టర్స్‌తో సంప్రదించారు- ఇవన్నీ కూడా సశాస్త్రీయంగా నిరూపించబడ్డాయి.

తెలివిపైన, మానవాళికి, ఈ పరిశోధనలన్నీ అవగాహన చేసుకున్న వాళ్ళకీ, 'మరణానంతర జీవితం' అన్నది ఈ విధంగా సశాస్త్రీయమైన నిరూపితమైన సత్యం. ఇందులో 'నమ్మదగని' విషయం ఏమీ లేదు... నమ్మ లేనిదేదీ లేదు! ఇదంతా ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞులకు సుస్పష్టమైన సత్యం.

ఇకపోతే అనాదిగా మతప్రవక్తలు, యోగ పుంగవులు తమ తమ యోగసాధనల ద్వారా తెలుసుకున్న సత్యాలు ఏ విధంగా చెప్పారో చూద్దాం.

కృష్ణుడు -

"తే త్వం భుంక్త్వా స్వర్గలోకం విశాలం
క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి!
ఏవం త్రయీధర్మ మనుప్రపన్నా
గతాగతం కామకామాలభంతే!!"

అంటే... "ఆ విశాలమైన స్వర్గలోకానికి భుజించిన తర్వాత, అక్కడ భోగించిన తర్వాత, పుణ్యం క్షీణించిన తర్వాత అందరూ విధిగా ఈ భూలోకానికి - అంటే మరణం వున్న లోకంలో - తిరిగి ప్రవేశిస్తారు. ఈ

విధంగా రావడం, పోవడం అన్నది మూడు ధర్మాలు నిర్వర్తించడం కోసమూ, మరి వాళ్ళ వాళ్ళ కోరికలు తీర్చుకోవడానికీ యధావిధిగా జరుగుతూనే వుంటుంది" అని ఆయన ఎంతో చక్కగా చెప్పాడు

అలాగే శ్రీకృష్ణుడు ఇంకా ఇలా అన్నాడు.

"జాతస్య హి ధ్రువో మృత్యుః ధ్రువం జన్మ మృత్యుస్యచ।
తస్మాత్ అపహార్యేర్థే న త్వం శోచితుమర్హసి!!"

"పుట్టినవాడు గిట్టక తప్పదు; గిట్టిన వాడు మళ్ళీ పుట్టక తప్పదు. ఇదే యోగ జ్ఞాన సారాంశం. కనుక, ఈ గిట్టే దానికి ఎప్పుడూ కూడా ఎవ్వరు కూడా ఏడవరాదు" అని అద్భుతంగా భగవద్గీతలో ఆయన చెప్పారు.

"జనన మరణ పరంపర!"

గౌతమ బుద్ధుడు కూడా తన స్వంత జన్మ కర్మపరంపరలను తన దివ్యచక్షువు ద్వారా తెలుసుకున్నాడు; దుఃఖరహితుడు అయ్యాడు.

అదే విధంగా మహావీరుడూ, అదే విధంగా ప్రతి యోగీ చేశారు.

జీసస్ క్రైస్ట్ "నేను ఇంతకు ముందు ఎలిజా" అని చెప్పారు.

ఈ విధంగా మనిషి భౌతిక శరీరం కాదనీ, భౌతిక శరీరంతో తాత్కాలికంగా తాదాత్మ్యం చెందిన ఒకానొక ఆత్మ అనీ - ఆత్మకు చావు లేదనీ, ఆత్మ ఎల్లప్పుడూ వుంటుందని- మనకు యోగపుంగవులందరూ వక్కాణించడం జరిగింది. ప్రతి ఆత్మా రకరకాల శరీరాలను కాలక్రమేణా వదులుతూ చివరికి పరిపూర్ణ ఆత్మజ్ఞానంతో ఈ జనన మరణ పరంపరను ఛేధించి తాను కూడా 'ఓ పరమ ఆత్మ' గా ఊర్ధ్వలోకాల్లో శాశ్వతమైన పదవిని చేరుతుందని మనకి యోగపుంగవులందరూ చెప్పారు.

"ఆత్మానుభవాలు!"

ఇదే సత్యాన్ని నేనూ తెలుసుకున్నాను - నా ప్రస్తుత జీవితంలో! నా ప్రస్తుత జీవితంలోనే కాదు. నా క్రిందటి జీవితంలో కూడా ఇదే తెలుసుకున్నాను! ఏ విధంగా? ఏ విధంగా అయితే ఆ కృష్ణుడు తెలుసుకున్నాడో, ఏ విధంగా అయితే ఆ జీసస్ క్రైస్ట్ తెలుసుకున్నాడో, ఏ విధంగా అయితే బుద్ధుడు తెలుసుకున్నాడో - అదే విధంగా ధ్యానపరంగా నేనూ స్వయంగా తెలుసుకున్నాను.

నేనే కాదు. "ఎన్నో లక్షలమందీ ఈ సత్యాన్నే తెలుసుకున్నారు. ఇందులో విశేషమైన ప్రతిభ ఏమీ లేదు! 'ఆత్మ'లైన మనకి ఆత్మానుభవం ఉండడం అన్నది సర్వసాధారణం. ప్రతి మనిషికీ తన జీవితంలో చిన్నప్పటి నుంచీ ఏదో ఒక సమయంలో చక్కటి ఆత్మానుభవాలు వుండే తీరుతాయి.

అయితే మన సామాజిక సగటు వ్యవస్థ వల్ల, మన మూర్ఖపు తల్లిదండ్రుల వల్ల, ఈ ఆత్మానుభవాలు మన మస్తిష్కంలో అణగ త్రొక్కబడి వుంటాయి. కానీ ఎవరైతే ఒకింత ధ్యానం చేసి, ఒకింత యోగాభ్యాసం చేసి, తమ తమ మనస్సులను ఆలోచనారహితం చేసుకుంటారో వెంటనే వారికి సూక్ష్మశరీర, కారణ శరీర, మహాకారణ శరీర సంబంధమైన అనుభవాలు కలిగి అనేకానేక ఆత్మవిజ్ఞాన పరమైన సత్యాలను వెంటనే తెలుసుకుంటారు. అప్పుడు వారికి అర్థమవుతుంది - చిన్నప్పుడు తమకి వచ్చిన అనుభవాలు ఎంత సత్యమైనవో అని.

ధ్యానం చేయని వాళ్ళకి ఈ ప్రశ్న - అంటే "మరణం తరువాత ఏమిటి?" అన్న ప్రశ్న - ఎన్ని యుగాలైనా తీరని ప్రశ్నగానే, సమాధానం లేని ప్రశ్న గానే, మిగిలిపోతుంది. కానీ ధ్యానం చేసేవాళ్ళకి ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం వెంటనే అనుభవపూర్వకంగా దొరుకుతుంది.

"ధ్యానముద్రలో!"

కనుకనే "పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీస్" వారి సందేశం ఏమిటంటే " ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం ఎవరికి వారే ధ్యాన సముద్రంలో ఈది తెలుసుకోండి"! అని ఏ శాస్త్రాన్నీ నమ్మవద్దు! ఏ మతాన్ని నమ్మవద్దు! మన స్వంత అనుభవాన్నే మనం నమ్ముదాం!

"ఏ విధంగా?" అంటే "కాస్సేపు కళ్ళు మూసుకుని కూర్చుని శ్వాస మీద ధ్యాస ఉంచడం" ద్వారా ఏ మంత్రాన్నీ జపించకుండా, ఏ రూపాన్నీ ఊహించకుండా, శ్వాస మీద ధ్యాస మాత్రం పెడితే వెంటనే ఆ శ్వాస ఉధృతి తగ్గిపోయి మనం ఆలోచనా - రహిత - స్థితికి త్వరలోనే చేరుకుంటాం. ఆ ఆలోచనా - రహిత - స్థితిలో క్రమక్రమంగా దివ్యచక్షువు ఉత్తేజితమవుతుంది. సూక్ష్మశరీరం విడివడుతుంది; సకల లోక అనుభవాలూ వెంటనే మనకి దర్శనం ఇస్తాయి.

'చావు అంటే ఈ స్థూల శరీరం నుంచి సూక్ష్మ శరీరం అన్నది శాశ్వతంగా విడివడడం మాత్రమే!

చావులో కానీ, నిద్రావస్థలో కానీ, ధ్యానావస్థలో కానీ, సూక్ష్మశరీరం అనేది స్థూలశరీరం నుంచి విడివడుతుంది. ధ్యానావస్థలో కానీ, నిద్రావస్థలో కానీ విడివడిన సూక్ష్మశరీరం ఆ నిద్ర పూర్తి కాగానే, ఆ ధ్యానం పూర్తికాగానే, తిరిగి స్థూలశరీరంలో ప్రవేశిస్తుంది.

అయితే, మరణ సమయంలో మాత్రం సూక్ష్మశరీరం స్థూల శరీరంలో తిరిగి ప్రవేశించజాలదు! ఎందుకంటే ఆ సూక్ష్మశరీరానికీ, ఆ స్థూలశరీ

రానికీ మధ్యవర్తిగా ఒకానొక ప్రాణమయ తీగ - 'సిల్వర్ కార్డు' అంటాం - అది విఘటితం చెందుతుంది. కనుక, సూక్ష్మశరీరం స్థూలశరీరంలో ఇక ప్రవేశించ వీలు లేదు. కానీ, కొంత మంది స్థూల శరీరాల్లో మరొకరి సూక్ష్మ శరీరం అన్నది వారి ప్రాణమయశరీరం ఆధారంగా కొంతసేపు ఉండగలిగి, కొంతసేపు దానిని ఉపయోగించుకుని మనగలుగుతుంది. దానినే మనం 'ఆవాహన'; 'మీడియంషిప్' అంటాం.

"మరణాంతర జీవిత అనుభవాలు!"

శరీరాన్ని శాశ్వతంగా వదిలిపెట్టేసిన ఆత్మ తన సూక్ష్మశరీరంతో సూక్ష్మలోకాల్లో అంతకుముందు స్థూలశరీరంలో చేసిన కర్మల ఫలితాలన్నింటినీ విధిగా అనుభవించవలసి వస్తుంది.

ఒకానొక అజ్ఞానపు ఆత్మ' గా శరీరాన్ని వదిలితే చీకటి కూపాలను తానే సృష్టించుకుని వాటిల్లో నరకయాతనలను అనుభవిస్తుంది. చక్కటి 'జ్ఞానపురీతి' లో శరీరాన్ని వదిలితే ఆ ఆత్మ చక్కటి సూక్ష్మశరీరంతో చక్కటి ఊర్ధ్వ లోకాల్లో ప్రతిఫలాలను ఆనందంగా భోగిస్తూంటుంది.

ఎన్ని రకాల మరణ పూర్వ జీవిత అనుభవాలు ఉన్నాయో మరణం తర్వాత అన్ని రకాల అనుభవాలు వున్నాయి! కోటానుకోట్ల లోకాలు వున్నాయి! కోటాను కోట్ల మరణాంతర జీవిత అనుభవాలు వున్నాయి!

సూక్ష్మశరీరాలతో అనేకానేక సూక్ష్మలోకాలలో తమకు తగిన అనుభవాలను తర్వాత ఆయా ఆత్మలు సూక్ష్మశరీరాలను వదిలిపెట్టేసి కారణలోకాల్లో ప్రవేశిస్తాయి. అక్కడ తమ తమ గత జన్మలస్మృతులను గుర్తుకుతెచ్చుకుని " ఏవిధమైన భౌతిక లోక కర్మల ద్వారా ఏవిధమైన సూక్ష్మలోక అనుభవాలు పొందామో" గ్రహించి వాటిని ఆధారంగా చేసుకుని వారి నూతన జన్మలకు సిద్ధపడతాయి. ఇవన్నీ కూడా ధ్యానంలో ఎవరికి వారే తెలుసుకోవచ్చు! ధ్యానంలో కూర్చున్న మొదటి రోజునే తెలియవు! రోజువారీ సాధన చెయ్యాలి! గత జన్మల్లో ఎవరికి వారు చేరుకున్న ఆత్మస్థాయిని బట్టి ధ్యానప్రక్రియ ద్వారా త్వరగానో, ఆలస్యంగానో మొత్తం మీద అచిరకాలంలోనే అందరికీ ఈ సూక్ష్మశరీర, కారణ శరీర అనుభవాలు తప్పకుండా అనుభవంలోకి వస్తాయి.

"అటా.....ఇటా.....

ధ్యాన సాధనలో, ధ్యాన శాస్త్రంలో మరి 'నమ్మకానికి' తావు లేదు! శాస్త్రీయ దృక్పథానికే, అనుభవానికే తావు వుంది! మన జీవితం సరిగ్గా జీవించాలంటే మొట్టమొదటిగా "ఈ మరణాంతర జీవితం వుందా? లేదా?"

అని అటో...ఇటో....తేల్చేసేయాలి! తేల్చకపోతే ఎప్పటికీ మనం సరైన జీవితం జీవించలేం!

ఎవరైతే ఈ "మరణాంతర జీవితం వున్నదా? లేదా?" అన్న దానిని తమ ధ్యానసాధన ద్వారా తెలుసుకుంటారో వారే నిజమైన, అసలైన ఆస్తికులుగా, అంతవరకూ వారు "పేపర్ టైగర్స్" అంటే 'వాచక ఆస్తికులు'! పేరుకు మాత్రమే వాళ్ళు ఆస్తికులు!

ధ్యాన మాధ్యమం ద్వారానే, ఆత్మానుభవం ద్వారానే ఎవరైనా నిజమైన ఆస్తికులుగా అవుతారు. అప్పడే వారి జీవితాల్లో కొట్లాడుకోవడం, హింసాత్మక ప్రవృత్తి, జంతువధ, జంతు మాంసభక్షణ- ఇలాంటివన్నీ కూడా ఒక్కసారిగా మటుమాయం అవుతాయి.

"స్వానుభవం చాలు!"

మనం ఏ కృష్ణుడినీ నమ్మక్కరలేదు! ఏ ఎలిజబెత్ క్యూబ్లెర్‌రాస్‌నీ నమ్మక్కరలేదు. ఏ రేమాండ్ మూడీనీ నమ్మక్కరలేదు! మన స్వంత అనుభవాన్ని నమ్మక తప్పదు కదా!

కనుకనే ఈ 'స్వంత అనుభవం' అనేది మన 'చేతిలో వెన్నముద్ద' లాంటిది! స్వంత అనుభవం లేకపోతే ఆత్మజ్ఞానం అన్నది 'కొండమీది కోతి'! ఎప్పడంటే అప్పడు, ఎక్కడంటే అక్కడ కళ్ళు మూసుకుని, శ్వాస మీద ధ్యాస వుంచడం ద్వారా ఆత్మానుభవాన్ని 'చేతిలో వెన్నముద్ద' లా ధ్యానం మనకు ప్రసాదిస్తుంది! 'మరణం అన్నది లేనే లేదు' అన్న జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

"ముక్త జీవులు!"

ఏ జీవికైతే ఈ పరమ సత్యం అవగతం అవుతుందో ఆ జీవికి ఇక జీవితమంతా నవ్వే నవ్వు! శుభమే శుభం! ఆటే ఆట! సంతోషమే సంతోషం! హర్షమే హర్షం! ఆనందమే ఆనందం!

అలాంటి జీవులే

-ముక్త జీవులు

-మోక్షం పొందిన జీవులు!

-నిర్వాణ పదవిని అధిష్టించిన జీవులు!

-ఎన్‌లైటెన్‌డ్ మాస్టర్స్!

మరి ముక్తజీవులే సమాజంలో సరైన సభ్య సమాజ జీవులుగా మెలగగలరు! వారే అందరినీ సభ్య సమాజ జీవులుగా మార్చగలరు!

-ముక్తజీవులే ఈ భువిని దివిగా మార్చగలరు!

-ముక్తజీవులే ఈ ప్రాపంచికాన్ని ఆధ్యాత్మికంగా చూడగలరు!

పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీస్ మాస్టర్ల ధ్యేయం ప్రతి మనిషినీ ముక్తజీవుడిగా చేయడం. "లేదు మరణం!" అనే అనుభవాన్ని ప్రతి మనిషికీ ప్రసాదించే ప్రయత్నం చేయడమే ప్రతి పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ మాస్టర్ యొక్క ధ్యేయం!

"లేదు మరణం!"

ఏ కణానికీ, ఏ మొక్కకీ, ఏ జంతువుకీ, ఏ న్యూట్రాన్‌కీ, ఏ ప్రోటాన్‌కీ మరణ భయం అన్నది లేదు- ఒక్క మానవుడికి తప్ప! ప్రతి పశువు, ప్రతి ఏనుగు- అన్నీ ఎంతో హాయిగా జీవిస్తున్నాయి- ఎందుకంటే ఆ యొక్క ఆత్మలు తమ శాశ్వతమైన ఆత్మతత్త్వాన్ని గురించి తెలుసుకునేలా వున్నాయి.

కనుకనే, ప్రతి పశువూ చంపబడుతూంటే కొంత సావధానంగానే చస్తుంది! ఎక్కువగా ఎదురించి పోరాడదు! తనకు తెలుసు "తప్పదు, కనుక శరీరాన్ని విడిచిపెడుతున్నాను! అయితే ఆత్మగా విహరిస్తాను" అని. అయితే ఆ పశువును చంపి మానవుడు మాత్రం పాపాన్ని మూటగట్టుకుంటున్నాడు. పశువు ప్రశాంతంగా ఛస్తుంది: మానవుడు అశాంతితో జీవిస్తాడు!

ప్రకృతిని వశపరచుకోవాలని చూస్తున్నాడు మానవుడు. కానీ "ప్రకృతి నుంచి నేర్చుకోవాలి... ప్రకృతిని గౌరవంగా చూడాలి..." అన్నదే సభ్య సమాజ రీతి, సభ్య జీవిత విధానం.

కనుక 'లేదు మరణం!' - అని విశ్వంలో ప్రతి ప్రాణీ ఘోషిస్తూ వుంటే పరిణితి చెందని మానవ ఆత్మలు మాత్రం మరణభయంతో కంపిస్తున్నాయి! మరొకసారి తెలుసుకోండి లేదు మరణం! లేదు మరణం!'

శాశ్వతంగా మనం 'లేదు మరణం' అని తెలుసుకుందాం! అప్పుడే మనం హాయి అయిన జీవితాన్ని క్షణక్షణం అనుభవించగలం.

చనిపోయిన తర్వాత, అంటే ఈ భౌతికకాయాన్ని విడిచి పెట్టిన తర్వాత, 'ఇంగిత జ్ఞానం' వున్న ఆత్మలైనా - మామూలు సామాజికపరమైన 'ధర్మ జ్ఞానం' వున్న ఆత్మలైనా - స్వర్గసుఖాలను తప్పక అనుభవిస్తారు.

మంచిపనులవల్ల.......

అంటే, చనిపోయిన తర్వాత అందరికీ సుఖాలు వుంటాయి- మరీ 'కుజ్ఞానం' వున్న ఆత్మలకు తప్పితే, మరీ మూర్ఖమైన ఆత్మలకు తప్పితే, మరీ హింసాత్మకమైన ఆత్మలకు తప్పితే!

ఎంత మంచి వారైనా, ఆత్మజ్ఞానం అన్నది లేనప్పుడు, ఈ శరీరాల్లో

వున్నప్పడు రకరకాల మనః ప్రలోభాలకు లోనై పరితపించవలసిందే! ఆత్మశాంతి లేకుండా శోకించవలసిందే వాళ్ళు! కనుక, చనిపోయిన తర్వాత కాకుండా, చనిపోకముందే, ఇప్పడే, అద్భుతమైన సుఖాశాంతులతో మనం విలసిల్లాలంటే, కేవలం 'మంచి కార్యాల' వల్ల ఏ మాత్రం అది సాధ్యం కాజాలదు; కేవలం ఆత్మజ్ఞానం ద్వారానే, ఆత్మ అనుభవం ద్వారానే, సత్యలోక ప్రాప్తి అన్నది సాధ్యం!

కనుకనే 'శుభాశుభ పరిత్యాగీ' అన్నాడు కృష్ణుడు! అంటే "శుభాన్నీ అశుభాన్నీ రెంటినీ పరిత్యజించు; నీలో నీవు నిమగ్నం కా! ధ్యానం చెయ్యి! యోగివికా! అప్పడే నీకు శాశ్వతమైన సుఖశాంతులు ఇప్పటినుంచే లభిస్తాయి. మరి చనిపోయిన తర్వాత అత్యంత ఊర్ధ్వలోకాలకూ చేరుతావు; తిరిగి ఈ లోకానికి రావు" అని కృష్ణుడు - ఆ గొప్ప ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రవేత్త - గీతలో విస్తారంగా ప్రవచించాడు.

కనుక, ఈ క్షణం నుంచే మనం ఆత్మజ్ఞాన పరమైన పరమ సుఖాలను అనుభవించాలి! "ఎలాగూ చనిపోయిన తర్వాత అనుభవిస్తాం కదా! అప్పడే మనం సుఖాలన్నింటినీ అనుభవిద్దాం; అంతవరకూ మనకు శాంతి వుంటేనేం? అశాంతి వుంటేనేం? రోగం వుంటేనేం? అనారోగ్యం వుంటేనేం?" అని ఎప్పడూ అనుకోకూడదు!

ఇప్పడు మాత్రం రోగం ఎందుకువుండాలి? ఇప్పడు మాత్రం ఎందుకు అశాంతి వుండాలి? ఇప్పడు మాత్రం ఎందుకు అసుఖం వుండాలి? చనిపోయిన తర్వాతే దివ్యజీవితం కంటే, ఈ క్షణం నుంచే దివ్యజీవితం జీవించవచ్చు కదా! తప్పకుండా ఆ విధంగా జీవించాలన్నదే పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీస్ మాస్టర్లందరి ధ్యేయం!

ప్రతి మనిషీ ఇప్పటి నుంచే, ఈ క్షణం నుంచే, దివ్యజీవితాన్ని అనుభవించాలి! ఇప్పటినుంచే, ఈ క్షణం నుంచే, అమరసుఖాలను అనుభవించాలి! మనకీ మృత్యువుకూ సంబంధమే లేదు అని తెలుసుకుని శాశ్వత ఆనంద జీవితానికి మనమంతా సమాయత్తమవుదాం.

కనుక...

-వెంటనే ధ్యాన ప్రస్తావన ఎత్తుదాం!

-వెంటనే కళ్ళు మూసుకుని శ్వాస మీద ధ్యాస వుంచుదాం!

-వెంటనే మన నాడీ మండలాన్ని శుద్ధి చేసుకుందాం!

-వెంటనే మన సూక్ష్మశరీరాన్ని విడుదల చేసుకుందాం!

- వెంటనే ఊర్ధ్వలోకాల్లోని మన పూర్ణాత్మలో, ఆస్ట్రల్ మాస్టర్స్‌తో అనుసంధానం చేసుకుందాం!

-వెంటనే మన జన్మపరంపర గురించి తెలుసుకుందాం!

ఇవన్నీ పొందడానికి మన దైనందిక జీవితంలో ఏ విధమైన మార్పులూ చేసుకోనక్కరలేదు! మన సంసార సుఖాలను విడిచిపెట్టక్కర లేదు! మన ఇహలోకపు వాంఛలను పరిత్యజించవలసిన అవసరం లేదు! ఇహలోకపు కళలనూ, విద్యలనూ ఒకప్రక్క అనుభవిస్తూనే, అమరలోకపు దివ్య జీవితాన్ని కూడా మరోప్రక్క జీవించాలి! ఆ విధంగా రెండు విధాలుగానూ చక్కగా జీవించవచ్చు. అదే సరైన జీవనరీతి! అతి చక్కగా జీవించవచ్చు. అతి చక్కగా ప్రాపంచికంగా, అతి చక్కగా ఆధ్యాత్మికంగా ప్రతి రోజు జీవించాలి. అదే పూర్ణ దివ్యజీవిత సారాంశం!

సంసారాల్లో మన పిల్లలతో ఆనందంగా వుండడానికి, స్త్రీ పురుషులు పరస్పరం సంభోగానందం అనుభవించడానికి ఎప్పుడు, ఎంత మాత్రం సిగ్గుపడాల్సిన అవసరం లేదు!

'సెక్స్' అన్నది సంతోషంగా, ఆనందంగా చక్కగా స్వీకరించవలసిన, అనుభవించవలసిన ప్రకృతి విషయం! అందుకే ఈ సృష్టి వుంది! అన్నింటినీ చక్కగా అనుభవించడానికే ఈ సృష్టి! అయితే వాటిని అశాస్త్రీయమైన మరణ భయంతో అనుభవించకుండా నిరాశతో, నిస్పృహతో జీవిస్తున్నాడు సగటు మానవుడు!

ఈ ప్రపంచాన్ని అణవణుడూ అనుభవించాలి! ఈ ప్రపంచాన్ని క్షణక్షణమూ అనుభవించాలి! అందుకోసమే ఆధ్యాత్మికత! అందుకోసమే మరణభయం తీసివేయాలి!

-ఇవే మరణం గురించి మనం తెలుసుకోవాల్సిన కొన్ని ముఖ్య సత్యాలు.

-బ్రహ్మర్షి పత్రీజీ

ధ్యానం అంటే

ధ్యానం అంటే ప్రార్థన కాదు

ధ్యానం అంటే స్తోత్రం కాదు

ధ్యానం అంటే నామస్మరణ కాదు

ధ్యానం అంటే మంత్రజపం కాదు

ధ్యానం అంటే శ్వాస మీద ధ్యాస

ధ్యానం వలన లాభాలు :

1) శారీరక ధారుడ్యం

2) మానసిక ప్రశాంతి

3) బుద్ధి సునిశిత

4) ఆర్థిక సంక్షేమం

5) సుమిత్ర ప్రాప్తి

6) ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం

ముక్తి

ధ్యాన సాధన ద్వారానే దివ్యచక్షువు ఉత్తేజితమవుతుంది

ధ్యాన సాధన ద్వారా మనమే గురువులుగా మారుతాం

ధ్యాన సాధన ద్వారా మనమే దైవస్వరూపాలమని తెలుసుకుంటాం

- బ్రహ్మర్షి పత్రీజీ